UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F. co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensiu[m]: tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi. omnibusq[ue] euangelica documenta ...

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

De tra[n]sfigurat[i]o[n]e saluato. n[ost]ri. [sermo]. lxj.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70359

Visual Library

dens cõtriuit in eccl'ia ſancti Sixti rome Ergo hic magnus vocabiť ⁊c. ¶ Sexta gratia eſt ꝓphia. Quã ſe habere oſtendit: quãdo in partibus tholoſanis: vbi erant multi heretici cõburẽdi fecit reſeruari quẽdam hereticũ noĩe Raymundũ: q̃ erat cũ ceteris ↄdemnatꝰ dicens ei. Scio fili mi ſcio: quia adhuc bonus hõ eris et ſanctus licet tarde ⁊c. quod fuit ad impletũ. Naʒ remanſit hereticꝰ per. xx. annos: tandẽ factus frater ordinis noſtri cõpleuit vitam ſuã in ſanctitate. Item ſemel p̄nunciauit fratribꝫ ſuis ad capl'm cõuocatis dicẽs: ꝙ q̃ttuor fratres erant morituri: duo in corpore: ⁊ duo in aĩa ⁊c. ꝙ ſic rei ꝓbauit euẽtus: hoc contigit rome in ſctõ Sixto. Ad idem ſemel p̄dicans apud Segobiã p̄nũciauit pluuiã eodem die futurã: cuʒ tamẽ tunc nullũ pluuie veſtigiũ appareret: quod fuit gratiſſimũ ppl'o: qui ꝓpter ſiccitatem maxime triſtabať. Ad idem duʒ p̄dicaret btũs Dñicus in p̄fata ciuitate. Segobie quidã nobilis indignatus eum volentẽ ꝓponere verbũ dei/in ↄſilio ciuitatis predicte nõ ſolum audire contempſit: ſed etiaʒ in verba indignatiõis ꝓrupit dicens. Nũquid non eſſet malũ/ꝙ verboſus iſte detinens diem in ſmonibꝫ: nos a prandio impediret ⁊c. Cui btũs Dñicus predixit: ꝙ interficiẽdꝰ eſſet ante annũ: qđ ſic rei ꝓbauit euentus: vt legiť in lib. de vitis fratrũ noſtrorũ. Ad idem facit/quãdo p̄dixit quibuſdã/ꝙ ante feſtũ aſſumptionis ꝟginis gl'ioſe moriturꝰ erat. ¶ Septima gratia eſt diſcretio ſpirituũ. Hoc ptʒ quãdo apparuit ſibi diabolꝰ in ſpecie fratris: dũ apud Bononiã conſtiturꝰ in eccl'ia ꝑnoctaret: ⁊ ipſum cognoſcens eſſe demoneʒ ꝑ oĩes officinas cõuentus duxit ⁊c. Hic hiſtoriã Item ſemel Rome in ſctã Sabina: diabolus de tecto eccl'ie ꝓiecit lapidem cõtra ip̄m orantẽ: ſed ipſe cognoſcens illum eſſe demonẽ/nõ eſt motus ab oratõne. Lapis autẽ ille eſt adhuc in eccl'ia illa in memoriã facti ⁊c. ¶ Octaua gratia eſt Genera linguarũ. Nota hic ꝙ ſemel itineranti beato Dñico cum fratre Bertrando ſocio itineris et ſanctitatꝫ ſue de Tholoſa Pariſius: obuiauerũt quidã teutonici: qui fecerũt eis expenſas ꝑ quattuor dies. Sed quia beatꝰ Dominicꝰ et ſocius neſciebãt loqui teutonice: et ↄſequẽter nõ poterant eis ſpiritualia ſeminare/cum tamẽ ab eis carnalia meterẽt: impetrauit a dõ: vt teutonice intelligeret et etiã loqueretur. Et ſic ꝑ alios quattuor dies ſimul ambulantes de Jeſu: et rebus diuinis dulciter loquebãť adinuicem. ¶ Nona gratia interp̄tatio ſermonũ. i. ſciẽtia exponẽdi ſcripturas ꝓphetarũ: et parabolas euangeliorũ. Hanc etiam habuit btũs Dominicꝰ. vñ et ſcripſit librum in theologia/qui vt audiui eſt Tholoſe. Nota exemplũ de illo ſcholari: q̃ cuʒ videret beatũ Dominicũ optime p̄dicantẽ: ⁊ de ſcripturis ad placitũ diſſerẽtem interrogauit eum/in quibꝫ libris ſtuduerat: qui reſpondit ꝙ in libro charitatis pluſq̃ in alio ſtuduiſſet. Hic eñ de oĩbus docet. Hoc legiť in vitis fratrũ. Patet ergo ꝙ multas gratias habuit btũs Dñicus: et ꝙ magna opera fecit. Ex quo erat magnus in regno celorũ. i. in eccl'ia militante ſed vt eſſet magnꝰ in alio regno celorũ. i. in eccl'ia triũphante/voluit euʒ diuina bonitas de gratiarũ plenitudine/ad gl'ie excellentiã exaltare. Hic eius morte ⁊c. Vñ poteſt dicere. Bonũ certamẽ certaui curſum cõſũmaui: fidem ſeruaui: in reliquo repoſita eſt mihi corona iuſtitie ⁊c. ij. Timothe. iiij. Ergo hic magnus vocabitur in regno celorum.

¶ In transfiguratõne domini: ſiue ĩ feſto ſaluatoris. Ser. lxi.

Reſplẽduit facies eius ſicut ſol. Matt. xvij. Hodie vocatur feſtũ ſancti ſaluatoris ea rõne q̃ dñs noſter Jeſus chr̃s qui ſolus eſt verus ſaluator/oſtendit aliq̃bus diſcipulis gloriã corporis: quã daturus erat ſaluãdis/merito ſue ſacratiſſime paſſiõis. Et de hac materia erit ſermo noſter. Saluteť virgo maria ⁊c. ¶ Pro introductione ſmonis/⁊ verbi ꝓpoſiti declaratione oritur theologicalis q̃ſtio.

¶ Queriť vtrũ chriſtꝰ debuit velle transfigurari: Ad queſtionẽ reſpondendũ eſt: ꝙ ſic: duplici rõne. Prima ꝓpter fidei augmentationẽ. Scđa ꝓpter ſpei ſue fortitudinis ↄfirmationẽ ſeu corroborationem.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Prima eſt ꝓpter augendã fidem. Pro cu-
ius declaratione notandũ: ꝙ chr̃s in inſtã-
ti ꝯceptionis habuit tantam gloriã in ani-
ma: q̃ꝫtam habet mõ in celo ꝓpter vnionẽ
verbi. Jo. j. Uidimus gloriã eius gloriaꝫ
quaſi vnigeniti a patre ⁊c̃. Corpus auteꝫ
aſſumpſit nõ gl'ioſum: ſed paſſibile ſicut ⁊
nos et pluſq̃ꝫ nos: eo ꝙ erat corpus tẽpe-
ratius et delicatius ⁊c̃. Et hoc diſpenſati-
ue fuit ordinatũ ab ipſo: vt in corpore ſuo
exerceret myſteriuꝫ redemptiõis hũane:
qḋ non poterat fieri/ niſi in corꝑe paſſibili
et mortali. Alioq̄n regularit̃ gloria anie
redundat in corp⁹ ſicut lux in laterna. hec
Tho. ꝑte. iij. q. xlv. ar. ij. ſicut erit in corpi-
bus gl'ioſis poſt reſurrectionẽ. Ideo apl's.
Rom. viij. Miſit deus filiũ ſuũ in ſil'itu-
dinẽ carnis pcti: ⁊ de pctõ dãnauit pctm̃
in carne: vt iuſtificatio legis ipleret̃ in vo-
bis. Nota de pctõ. i. de ſeipſo facto hoſtia
ꝓ pctõ: ſicut dicit̃ in ſil'i Oſee. iiij. Pecca-
ta ꝓpl'i mei comedent. Itẽ ſil'iter loquitur
apl's. ij. Cor. v. Ubi dicit ꝙ de⁹ eum q̇ nõ
nouerat pctm̃. ſ. chr̃m ꝓ nobis fecit pctm̃
. i. hoſtiã ꝓ peccato. Scḋm hunc etiã mo-
dum dr̃ Eſa. liij. Dñs poſuit in eo iniq̃ta-
tes omniũ noſtrũ: quia. ſ. eũ tradidit vt eſ-
ſet hoſtia ꝓ pctis oim̃ hominũ. Uel fecit
eum pctm̃. i. habentẽ ſil'itudinẽ carnis pec-
cati: ſicut dr̃ Ro. viij. In auctoritate ſup̃
allegata: ſm Tho. ꝑte. iij. q. xv. ar. j. ad de-
cimũ. Gloria tñ anie nõ videbat̃ ab alijs:
ſed paſſibilitas corꝑis ſic. Et iõ credi po-
terat a gentib⁹/ ꝙ ſicut corpus ſic ⁊ anima
eſſet paſſibilis: ita vt etiam apl'i hoc clare
nõ ꝑciperent. Dñs igit̃ vt oſtenderet non
ſic eſſe: voluit hodie trãſfigurari: vt daret
intelligi apl'is/ ꝙ gloria corꝑis quã oſten-
dit hodie ꝓcederet ab ania gl'ioſa. Nota ſi-
militudinẽ. Si forte eſſet aliquis ditiſſi-
mus/ ⁊ eſſet male veſtit⁹/ et reputaret̃ ab
om̃ib⁹ pauꝑ ⁊ ꝯſequẽt̃ deſpiceret̃ ab alijs:
q̄r Dat cenſus honores: cenſus amicitias
pauper vbiq̄ꝫ iacet. Ipſe autẽ volens oſtẽ-
dere ſe non eſſe pauperẽ: ſed ditiſſimũ con-
uocaret amicos et domeſticos: ⁊ oſtende-
ret eis diuitias ſuas/ ⁊ tunc gentes illum
ſequerẽtur: q̄r ꝓuerbiũ eſt. Muſce ſequũ-
tur mel: ecce ratio prima. Iḋo Hierony.
ſuꝑ Mat. Cõſiderandũ inq̄t eſt ꝙ ſcribis
et phariſeis de celo ſigna poſcentib⁹ dare
noluit: hic p̄o vt apl'oꝝ augeret fideꝫ dat
ſignũ de celo. Helia inde deſcendẽte quo
aſcenderat ⁊ moyſe ab inferis reſurgente.
Non intelligas ꝙ ania Moyſi reſumpſe-
rit corp⁹ ſuũ: ſed apparuit ꝑ aliquod corp⁹
aſſumptum. Helias p̄o apparuit in ꝓprio
corꝑe: vt notat Tho. ꝑte. iij. q. xlv. art. iij.
Et hoc etiã ipſe dñs ante ꝓmiſerat dicẽs.
Sunt quidã de hic ſtantib⁹/ q̇ non guſta-
bunt mortẽ: donec videant filiũ hominis
venientẽ in regno ſuo. Matt. xvj. i. in ea
claritate quã habitur⁹ eſt in celo poſt iudi-
ciuꝫ: quã ſtatim oſtendet eis in tranſfigu-
ratione. Patet p̓ma ratio. Scḋa ratio eſt
ꝓpter augẽdã ſpem ⁊ fortitudinẽ in apl'is.
Sicut em̃ diuina ꝓuidentia p̄ordinauit:
ꝙ chr̃s ſm ꝙ homo ꝑ meritũ paſſionis ac-
q̇reret ſibi gloriã corꝑis: iuxta illud Luc̃.
vlti. Hec oportuit chr̃m pati: ⁊ ita intra-
re in gl'iam ſuã. ſic etiã p̄ordinauit/ ꝙ etiã
ipſi apl'i merito paſſionũ ipam gloriã ani-
me ⁊ corꝑis ꝯſequerent̃: iuxta illud. Per
multas tribulatiões oportet nos introire
in regnũ dei. Act. xiiij. Ideo ipſe dñs di-
xit apl'is. Ego diſpono vobis: ſicut diſpo-
ſuit mihi pater me⁹ regnũ: vt edatis ⁊ bi-
batis ſuꝑ menſaꝫ meã in regno meo. Luc̃.
xxij. Et alibi dicebat. Amen amẽ dico vo-
bis: q̄r plo. ⁊ fle. vos: mũdus aũt gau. vos
autẽ ꝯtriſtabimini: ſed triſtitia vr̃a ver. in
gaudiũ. Jo. xvj. Ad hoc ġ vt apl'i et diſci-
puli fortius aduerſa tolerẽt/ voluit eis o-
ſtendere gloriã corporis: q̄r gl'iam anie ad-
huc viuentes videre nõ poterant: q̇a con-
ſiſtit in viſione diuine eſſentie/ que a viuẽ-
te hoie in corꝑe videri nõ põt. Exo. xxxiij.
Non me videbit homo ⁊ viuet: gl'iam aũt
corꝑis ꝯſecuturi erant ex merito tribulati-
onum: q̄r ſimilẽ gl'iam om̃es qui chr̃m in
paſſionib⁹ ſequũtur ꝯſecuturi ſunt. Iuxta
illud. Phil'. iij. Saluatorẽ expectam⁹ do-
minũ Ieſum chr̃m q̇ refor. cor. hu. no. con-
fi. cor. cla. ſue. Uñ Beda ſuꝑ Mat. Pri-
ma ꝓuiſione factũ eſt: vt ꝯtemplatiõe ſu-
permanẽtis gaudij ad breue tẽpus dura-
tura fortius aduerſa tollerarẽt. Patet ſe-
cũda ratio. Itẽ Ro. viij. Nam q̄s p̄ſciuit
⁊ p̄deſtinauit ꝯformes fieri imaginis fi-
lij ſui: vt ſit ipſe p̓mogenit⁹ in multis fra-
trib⁹. Ut igit̃ ⁊ nos clariorẽ fidem habea-
mus/ de futura gl'ia: ⁊ maiorẽ fortitudinẽ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ad ſuſtinendū aduerſa ꝓpter chr̄m: videamus aliq̄d de gl̄ia corporis. Notandū q̄ ꝙ dn̄s oſtendit apl̄is gl̄iam corꝑis: q̄ꝫtuꝫ ad vnā tm̄ dotem q̄ eſt claritas. Alias tn̄ dotes habebūt corpora gl̄ificata ⁊ ſunt q̄tuor: quas tamē dn̄s oſtendit apl̄is in corpore ſuo ⁊ ante paſſionē ⁊ poſt. Proprie tamē nota aſſumpſit chr̄s dotes añ reſurrectionē: q2 dos nominat quādam q̄litatē imanentē in corꝑe gl̄ioſo: ſed miracl̄oſe habuit ea q̄ ꝑtinēt ad dotes: ſcḿ Tho. iij. ꝑ. q. xlv. ar. ij. Et ſunt iſte: vicꝫ.

Prima ſubtilitas ꝟtuoſa: et hec acq̄ritur merito abſtinētie corꝑalis.

Sc̄da agilitas vigoroſa: ⁊ acq̄rit̄ merito diligentie ſpūalis.

Tertia impaſſibilitas rigoroſa: ⁊ acq̄ritur merito patientie ꝟtualis.

Quarta claritas gl̄ioſa: ⁊ acquirit̄ merito ꝯtinentie carnalis.

De vltima loquit̄ thema. Et de his oibus quattuor habet̄ vna auctoritas apl̄i/ qui ſic ait. Seminat̄ corpus in corruptōe: ſurget in icorruptōe. Ecce tertia dos. Seminat̄ in ignobilitate: ſurget in gl̄ia. Ecce quarta. Seminat̄ in infirmitate: ſurget in virtute. Ecce ſc̄da. Seminat̄ corpus animale: ſurget corpus ſpūale. Ecce p̄ma. j. Cor. xv. ¶ Prima ergo excellētia corꝑis gl̄ioſi eſt ſubtilitas ꝟtuoſa: q̄a nihil eſt eo ſubtilius. Subtilis eſt aer vel vent⁹ tranſiens ꝑ parua foramina et ſtricta: ſed ſubtilior eſt lux que tranſit ꝑ feneſtrā vitreaꝫ vel pannū de cera/ vbi vent⁹ nō poſſet intrare. ſubtilior eſt etiā vox hominis vel ſonus cāpane q̄ audit̄ in camera vndiq̄ꝫ circūcluſa. Adhuc aūt ſubtili⁹ corpus glorioſum: q̄d de capſa ferrea poſſet exire ſine apertura. vñ non poſſet exire vent⁹: nec intrare lux nec vox. De iſta prima excellentia dicit apl̄s. Seminat̄ corp⁹ aniale/ ſurget corpus ſpūale. j. Cor. xv. Spirituale dicit̄ non/ ꝙ ſit ſpiritus: ſed q2 habet ſpiritus ꝯditionē: ſicut dicit Aug. xiij. de ciui. dei. ⁊ ſcripſi in ſermonibꝫ de articl̄is fidei: ſer. xvj. vbi agitur de q̄litate corporꝫ reſurgendorꝫ. ꝑte vltia. Hanc primā excellentiam oſtendit chriſtus ante ſuā paſſionē in corpore ſuo: quādo vtero clauſo exiuit. Et poſt etiam reſurrectionē: quādo clauſo monumēto exiuit. Et etiam quādo intrauit in domū: vbi erāt apl̄i ianuis clauſis. Joan. xx. Hanc excellentiā habebunt oēs ſaluādi poſt diem iudicij merito ꝟtutis abſtinentie corporalis. i. vino: cibo: riſu: loquela: ⁊ delectationibꝫ corꝑalibus. Ideo dicit dn̄s. Attendite ne grauentur corda veſtra crapula et ebrietate. Lu. xxj. Et poteſt ſumi argumētum ex euangelio hodierno: q̄ꝫtum placeat deo abſtinentia corꝑalis: ex eo ꝙ in hac ſacratiſſima tranſfiguratione apparuerunt dn̄o Moyſes et Helias. Quare iſti ⁊ non alij? Ratio eſt iſta: quia iſti abſtinuerunt q̄draginta diebus/ ⁊ quadraginta noctibus conformes cum chriſto. Alias rōnes ponit Tho. parte. iij. q. xlv. arti. iij. ad tertiū ⁊c̄. De moyſe habet̄. Exo. xxxiiij. De Helia vero. iij. Re. ix. Nota practice quādo Moyſes reuerſus eſt ad limbuꝫ ſanctorꝫ patrum interrogatus ab animabꝫ patrū. vnde veniret? reſpondit. Vidi meſſiam ⁊c̄. magnuꝫ feſtum fuit factū in limbo tunc. Sic ⁊ q̄n Helias reuerſus eſt in paradiſum terreſtrem interrogat⁹ ab Enoch ⁊c̄. Et quare non ego fui vocatus? Reſpondit quia non ieiunaſti ⁊c̄. Sic ⁊ nos ſi temperate viuamus: tranſfigurabimur in hanc excellentiam ſubtilitatꝫ: ⁊ videbim⁹ dn̄m trāſfiguratum in gloria: ſicut Moyſes ⁊ Helias: et dicere poterimus cum apoſtolo. Nos autem reuelata facie gloriam domini ſpeculantes: in eandem imaginē tranſformamur a claritate in claritatem: tanq̄ꝫ a domini ſpū. ij. Cor. iij. Oppoſituꝫ erit d̄ guloſis. Dic vt expedit. Et nota ꝙ moyſes ieiunauit audiens verba dei loquentꝫ Helias vero ieiunauit itinerando. Chriſtus vero orando. Ad innuendū/ ꝙ qui ieiunat debet habere predicta tria: videlicꝫ audire verbum dei. i. predicationē. Sc̄do debet itinerare ad litterā viſitando infirmos ⁊ hoſpitalia ⁊ eccleſias. Vel itinerare intellige de virtute in virtuteꝫ/ ſemper proficere: ſicut de Abraam legitur: cui dixit dominus. Ambula coram me/ et eſto perfectus. Tertio debet orare. Tobie. xij. Bona eſt oratio cum ieiunio et elemoſyna magis q̄ꝫ theſauros auri condere.

¶ Secunda excellentia eſt agilitas vigoroſa: quia ſubito poteſt moueri de loco ad locum: quocūq̄ꝫ ſibi placꝫ. Magna eſt a

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

gilitas equoꝝ currentiũ: maior eſt auiũ
volantiũ: maior eſt ſagittarum: ⁊ maior ſo
lis: ſed pre omnibꝫ maior eſt agilitas cor-
poris glorioſi ad inſtar humane imagina-
tionis que tranſit in pũcto de oriẽte ad oc
cidentem. Nota exemplũ Abacuc: quem
adhuc in graui ⁊ mortali exiſtentẽ angelꝰ
dñi portauit cũ prandio de iudea in calde
am ad Danielem in lacu leonũ. Dañ. vi.
Item legit Act. viij. ꝙ poſt baptizationẽ
Enuchi ſpiritus dñi portauit Philippum
dyaconẽ ⁊ in azoto ſubito ſe inuenit: qñ-
to magis: ergo erit agile corpus glorioſuꝫ
quod erit imortale. De iſta excellentia lo-
quit apoſtolus di. Seminat corpus in in-
firmitate/ſurget in virtute. Hanc agilita
tem oſtendit chriſtꝰ in ſuo corpore añ paſ-
ſionẽ quãdo ſuꝑ mare ambulauit. Mat.
xiiij. Dic hiſtoriã: et poſt reſurrectionẽ qñ
ſubito de paradiſo terreſtri veniendo ſepi
us apparebat aplis. Hanc excellentiã ha-
bebunt ſaluãdi merito diligentie ſpũalis:
quando ſunt ſoliciti circa ſpiritualia exer-
cenda/⁊ circa ꝑfectum virtutũ. Agite dili
genter et dñs erit vobiſcuꝫ. ij. Parali. xix.
Oppoſitũ erit de negligentibꝫ: qr vix pote
rũt ſe mouere. Hiere. xlviij. Maledictus
homo ꝗ facit opus dñi negligenter. Nota
ↄtra negligentes. Itẽ cõtra frandulẽtes.
Nota ↄtra illum magnũ illoꝝ ꝗ fraudulẽ
ter dixerunt ſacerdoti vt iret ad cõicandũ
quandã mulierẽ morientẽ cũ non eſſet ve-
rum. Itẽ dixerunt fratribꝫ quibuſdã vt ſo
narent campanas ꝓ quodaꝫ defuncto qui
erat viuus ⁊ ſanus ⁊c. ¶ Tertia excellen
tia eſt impaſſibilitas rigoroſa: quia erunt
electi impaſſibiles: ſicut radiꝰ ſolis ſcindi
nõ poteſt gladio/nec ſubmergi aqua/nec
comburi igne. Et ꝓ hoc fac̃ duplex ratio:
ſcꝫ legalis/⁊ theologicalis. Ratio legalis
eſt/quia ꝗ ſemel ſoluit debitũ nõ debet ite
rũ ſoluere. regula. Bona fides ñ patit: vt
bis idem exigat. Cum ḡ ſemel homo mor
tuus eſt/nõ eſt mortalis amplius. Scða
ratio theologicalis: vt cõformemur chrõ
reſurgenti. Tertia ꝓpter ceſſationeꝫ motꝰ
celi. Declara ſic̃ ſcripſi in ſermo. de articul
fidei. ſer. xvj. pte. j. Sic ⁊ corpus glorioſũ
imo poterit tranſire per aquas maris. Et
ire in infernũ ⁊ tranſire per ignem inferni
Et videre damnatos ſine ſui leſione. De
iſta excellentia dicit aplus. Seminat cor
pus in corruptiõe: ſurget in incorruptionẽ
Hanc excellentiã oſtendit dñs in corpore
ſuo ante paſſionẽ: qr nõ potuit occidi/niſi
qr voluit: cum tñ fuerit quater in periclo
mortis. Primo qñ Herodes voluit eũ oc
cidere gladio. Mat. ij. Scðo qñ cõciues
ſui voluerũt eum ꝑcipitare de monte: Je-
ſus aũt tranſiẽs ꝑ mediũ illorũ ibat: Luc.
iiij. Tertio ꝑ venenationeꝫ. Hiere. xj. Tu
dñe demonſtraſti mihi ⁊c. Vide. s. in ſer.
de Inuentiõe ſctẽ crucis. Quarto ꝑ lapi-
dationẽ. Joã. viij. ⁊. x. ſed noluit pati/niſi
in cruce. Item poſt reſurrectionẽ quando
aſſumpſit corpꝰ ipaſſibile. Ro. vj. Chrs
reſurgens ex mortuis: iam nõ moritur ⁊c
Hanc excellentiã habebunt omnes beati
merito patientie circa male data eis a deo
et iniurias a ꝓximis. Ideo dicit apls. Pa
tiẽtia vobis neceſſaria eſt: vt volũtatẽ di
facientes reportetis repromiſſionẽ: ſupple
huiꝰ excellentie impaſſibilitatis. Ecõtra
erit de vindicatiuis: qr habebunt corpora
valde paſſibilia/⁊ tñ icorruptibilia vt poſ-
ſint ſemꝑ pati mortẽ ſine morte/et finem
ſine fine: ⁊ hoc erit ex diuina potentia.
¶ Quarta excellẽtia erit claritas gloſa
ſicut ſol. Mat. xiij. Fulgebunt iuſti ſic̃ ſol
in regno patris mei. Nota. Sic̃ ſol nõ ſic̃
ſol lucet nũc/ſed ſicut lucebit tunc poſt re-
nouationẽ mundi quãdo ſol lucebit ſeptẽ
pliciter plus ꝙ̃ nunc/⁊ ſic luna. Eſa. xxx.
Erit lux lune ſic̃ lux ſolis: et lux ſolis erit
ſeptempliciter: ſicut lux ſeptem dierum in
die qua alligauerit dñs vulnus populi ſui
⁊ ꝑcuſſurã plage eius ſanauerit. Hanc ex
cellentiã oſtendit dñs hodie in ſuo corpo-
re: ſicut legit in euangelio hodierno. Dic
breuiter hiſtoriam. Et nota queſtionẽ ꝗre
chriſtꝰ nõ reſpondit verbo ad verba Pe-
tri dicentis. Dñe faciamꝰ hic tria taberna
cula: ſicut notat mgr̃ Vincen. in ſer. ſuꝑ
hoc euangelio qð legitur in ſabbato poſt
primam dominicaꝫ quadrageſime. pte. j.
Hanc excellentiã habebunt omnes electi
merito caſtitatis. Auctoritas Sap. iiij.
O quã pulchra eſt caſta generatio cũ cla-
ritate: imorta. eſt em̃ memoria illius: quia
apud deum nota eſt: ⁊ apud ho. Et infra
in ꝑpetuũ coronata triumphat: ſcꝫ in ania
⁊ in corpore. Oppoſitum erit de luxurio-

ſis qui reſurgēt nigri:obſcuri:⁊ fetidi. De quibꝫ Dauid. Corrupti ſunt ⁊ abominabiles facti ſunt ⁊c̄.pſ̄.xiij. Et Joel.j. Cōputruerūt iumenta in ſtercore ſuo ⁊c̄.

¶ In feſto ſancti Laurentij martyris. Sermo.LXII.

Habetis fructum veſtrū in ſanctificatiōez. Ro.vj. Pro declaratiōe ⁊ itroductiōe ſciendū:ꝙ in ſacra ſcriptura bona opa virtuoſa ⁊ meritoria q̄ hō facit dicunᷦ fructus vite humane. Hoc patꝫ rōne ⁊ auctoritate. Rō eſt ꝑ ſilitudinem. Si vnus haberet arborē in horto ſuo nō ꝯtentareᷦ de magnis radicibꝫ arboris:nec de groſſo trunco:nec de ramis:nec de floribꝫ:nec de folijs:nec de vmbra arboris:ſed vult fructus. Sic chriſtꝰ habet hortuꝫ.i.eccliaꝫ in qua q̄libet hō eſt arbor. Mar.vij. Video hoies velut arbores ambulātes.ſcꝫ de virtute in virtutē. Non ḡ ꝯtentaᷦ chriſtus ꝙ habeamꝰ radices magnas in terra.ſ.parētes/amicos ⁊c̄. Nec cōtentaᷦ de trunco.i. de pulchritudine ⁊ fortitudine corporꝫ.pſ̄ Nō in fortitudine equi voluntatē ha.neqꝫ in tibijs viri bn̄placitū erit ei. Nec de ramis.ſ.poſſeſſiōes reddituū ⁊ diuitiarum. Nec de floribꝫ.ſ.de honoribus ⁊ fama ⁊c̄. Nec de folijs.ſ.rhetorica ⁊ eloquētia ratiocinantiū/aduocatorū ⁊ p̄dicatoꝝ. Nec de vmbra p̄lationū ⁊ dignitatū:dn̄orū ⁊ officioꝝ/ſub quoꝝ vmbra multi ſe ponūt. De iſtis oibꝫ non placet ſibi chriſtus. Auctoritas de illa ficu habente folia dixit paterfami.colono. Succide illā:vt q̄d etiam terrā occupat:Lu.xiij. Talis ḡ arbor excidiᷦ ⁊ mittiᷦ ad ignē ad cōburendū. Ois arbor q̄ nō facit fructuꝫ bonū excideᷦ et in ignē mitteᷦ ⁊ ardet Mat.iij. Vult ḡ fructus bonoꝝ opeꝝ. Auctoritas. Ego elegi vos ⁊ poſui vos vt eatis ⁊ fructū afferatꝫ ⁊ fructus vr̄ maneat. Joā.xv. Nota elegi vos.ſ.de nemore īfidelitatꝫ. Et poſui vos ſcꝫ i horto meo ecclie. Eatis de ꝟtute i virtutē ꝓficiēdo. Jō dt ꝑſona deuota q̄ facit iſtos fructꝰ. Veniat dilectꝰ meꝰ.i.chr̄us i hortū ſuū:vt comedat fructū pomoꝝ ſuorū. Cañ.v. Cū ḡ bt̄us Lauren.abūdaue rit in fructibꝫ bonoꝝ opeꝝ:ideo cōgrue dr̄ ſibi thema. Bt̄e Laurenti habetis fructū veſtrū ⁊c̄. Pro ſmonis fundamēto i quo diciᷦ ꝙ fructꝰ vite humane ſūt bona opera que ſanctꝰ Laurētiꝰ ſua in vita opatus ē. De ipſis operibꝫ oriᷦ theologicalis q̄ſtiō.

¶ Queriᷦ. Vtrū exiſtens in pctō mortali:vel faciēs aliq̄d opus de genere boni ſiniſtra intentiōe:fruſtreᷦ omni p̄mio ⁊ nihil mereaᷦ opatione ſua: Arguiᷦ ꝙ nihil. xiiij.q.v.ſcriptū eſt:vbi habeᷦ:ꝙ dona iniquoꝝ nō probat altiſſimꝰ/nec reſpicit i oblationibꝫ eoꝝ/nec in mltitudine ſacrificiorū ꝓpiciabiᷦ pctis eoꝝ. Igiᷦ. In oppoſituꝫ ait Boctiꝰ.iiij.de ꝯſola. Nullū bonum irremuneratū.ergo exiſtens in pctō mortali vel faciens aliq̄d opus de genere boni ſiniſtra intentiōe:nō fruſtraᷦ omi premio ⁊ aliquid mereᷦ ſua opatione.⁊ ſic queſtio manet ꝑ vtraqꝫ parte dubia. Ad q̄ſtioneꝫ reſpondendū eſt ſm Bona.in.iiij.ſup ſen. diſt.xv.ar.j.q.v.ꝙ homo quātūcūqꝫ fuerit peccator nō debet deſinere faciendo bona vt orare:⁊ ſic de alijs.quia cuꝫ aliq̄d facit boni/nō poteſt eſſe ſine aliq̄ gratia gratis data/q̄ diſponit de ꝯgruo ad gratiā gratū facientē:quā deus aliquo mō acceptat qd̄ bonū prodeſt ad aliqua bona huiꝰ vite:ſꝫ nō ad meritū vite eťne:qd̄ ꝓbaᷦ q̄druplr̄.

Primo auctoritate
Scd̄o ratione.
Tertio figura
Quarto ſiītudine.

¶ Prio ꝓbatur auctoritate: habeᷦ Prouer.xv. Victime impioruꝫ abominabiles dn̄o:vota iuſtoꝝ placabilia.igiᷦ. ¶ Scd̄o ꝓbatur rōne:nullū opus mortuū ad ſalutem eſt meritoriū:ſed opa in pctō mortali facta ſiue ſiniſtra intentione ſunt mortua: quia vt ait Mgr ſenten.iiij.diſti.xiiij.c.ij. Illa opera viua ſunt que in charitate fiūt ſed opera facta in peccato mortali nō fiūt in charitate.igiᷦ. ¶ Tertio ꝓbatur figura habeᷦ Geñ.iiij. Reſpexit deus ad Abel ⁊ ad munera eiꝰ:ad Cain ꝟo et ad munera eius non reſpexit.igiᷦ ¶ Quarto ꝓbatur ſiītudine. Nam ſm naturales aurum naturale differt ab artificiali in hoc ꝙ naturale ſꝫ Plateariū magnas habet virtutes quas artificiale nō habet. Nam ſi limatura auri naturalis in cibo vľ potu ſumatur

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN